

Uyarı: Bu hikaye ağır miktarda enfiye, işkence, guro ve çok fazla cinsiyetçilik / kadın düşmanlığı içeriyor. Eğer beğenmediysen, okuma.

"Bundan emin misin, Wendy?"

Turuncu saçlı erkek fatma, yatakta yatan, hala gündelik kıyafetlerini değiştiren, her seferinde bir çorap giyen bronz tenli arkadaşına baktı. Wendy sırttı.

"Endişelenme, Tambry. İyi olacağım. Bu adamların hiçbiri kafamın içine girmeyecek. Yada altıma." şaka yolu ile söyledi.

Tambry arkadaşlarının güvenine iç çekti. Kendi başının çaresine bakabileceğine inansa da birçok kız aynı şekilde düşündü ve şimdi gittiler.

—

Büyük Temizliğin gerçekleşmesinden bu yana yaklaşık 20 yıl geçti. Dünyadaki bütün kadınların% 90'ı, dünya erkeklerinin aniden ya Adem Oğullarına katılmasından ya da onların yanında yer almasından sonra vahşice öldürüldü. Bu tarikat, kadınların Dünya olan bahçede bir hastalık olduğunu ve gezegenin kendini tekrar iyileştirmesi için yok edilmeleri gerektiğini vaaz etti.

İlk başta, hiç kimse onlara inanmadı; bütün kadınlar ve hatta çoğu erkek, muhtemelen hanımların çarşafında onlara hiç şans vermediklerine kızmış bir grup kadın düşmanı deli olduklarına inanıyordu; ama zaman geçtikçe ve Oğullar söylemlerini vaaz etmeye devam ettikçe, gezegene garip şeyler olmaya başladı.

Ağaçlar ve bitkiler daha hızlı ve daha hızlı ölmeye başladı ve et ve protein hemen zehirli olma noktasına kadar bozulmaya başladı. Her kıtadaki su buharlaşmaya başladı ve birkaç hafta içinde yok olmaya başladı. Ne kadar az su varsa onu içen herkes için de zehirliydi.

Hiçbir bilim adamı, politikacı, doktor ya da gerçekten gezegendeki hiç kimse, Dünya'yı endişe verici bir oranda öldürmeye başlayan ortamdaki hızlı değişiklikleri açıklayamazdı. Sadece bir grubun, Oğulların bir cevabı vardı; Kadınların varlığı Tanrı'yı üzüyordu ve bu kadar uzun yaşamalarına izin vermenin cezası olarak Dünyayı yaşanmaz hale getiriyordu.

Haftalar geçtikçe, Adem Oğulları gittikçe daha fazla güç almaya başladı. Daily news , kocaları, erkek arkadaşları, erkek kardeşleri ve babaları tarafından öldürülen yüzlerce, hatta binlerce kadının giderek daha doğal bir olay haline geldiğini bildirdi. Adem'in lideri Joseph Whitewater'ın oğulları her gün haberlerde, grubunun dişi tür olan "kanseri" ortadan kaldırarak "bahçeyi tekrar saflaştırma" ideolojisini vaaz ediyorlardı ve gezegendeki her dişiye ne kadar çılgınca gelse de, Dünya'nın erkekleri onu dinliyordu. Dünyanın en iyi kadın liderlerin daha fazla ve daha fazla En İyi Erkek liderleri televizyonda alenen kadın sorunu kınamak için çıkıp ölü bulunuyordu.

Daha sonra, 2039 yılının Aralık ayında, dünyadaki her ulusun liderlerinin hepsi tek bir süper hükümet kurdular, sınırlara veya etnik kökenlere bölünmediler, ortak bir ana şey paylaşılıyordu; erkeklikleri. Yeni Dünya Düzeninde geçirdikleri ilk yasa mı? Kadın olmak yasadışıydı.

—

Neredeyse on yıl içinde, gezegendeki dişi yaratıkların çoğunluğu insan olsun ya da olmasın öldürüldü. Tambry, tanıdığı her kızın bitmek bilmeyen çılgınlıklarını hala hatırlıyordu; ateş mangaları, asmalar, yakmalar, sokakları kaplayan kadın cesetlerinin dağları, arkadaş olarak gördüğü bazı

erkekler ve erkekler tarafından inşa edilmiş, hepsi de adil cinsiyetin ölümüne tezahürat ediyordu. Hala bu konuda kabus görüyor.

"Sadece senin için endişeleniyorum. Herkes için endişeleniyorum. Oğulların ordusunu tek başına ele karşı koyacağını düşünen ilk kişi sen değilsin."

Wendy yatakta arkadaşına doğru yürüdü, gözlerinde gergin bir bakış daha rahat bakışlarıyla karşılandı. Omzuna rahatlatıcı bir el koydu.

"Tamb, beni tanıyorsun. Bu adamlardan sayısız kişiyi öldürdüm. Gideceğim yer Oğulların yerleşkesi bile değil, sadece bir Av Kasabası. Atlatabilirim. İyi olacağım."

Tambry odasının zeminine baktı. "Burası sadece bir Av Kasabası değil, Wendy. Burası bizim Av Kasabamız, eskiden ev dediğimiz yer. Artık kaçmak yoktu çünkü biz orada olamadık ve bunun nasıl değiştiğini bilmiyoruz."

Tambry'nin çilli kız arkadaşı sert bir yüz taktı. "Evet ve kasabanın düzenini avucumun içi gibi biliyorum. İlk defa erzak kaçakçılığı yapmıyorum ve her zaman tek parça halinde geri dönüyorum, değil mi? Sana söylüyorum, Tamb, bana hiçbir şey olmayacak."

Tambry'nin endişeli bakışı arkadaşının inandırıcılığına biraz yumuşadı. "Olumlu mu?"

"Olumlu."

Wendy yataktan kalkıp arkadaşının odasından çıkmadan önce iki kız ona sarıldı.

—

Wendy, jeepini eskiden ev dediği kasabanın girişinin hemen dışında durdurdu; Gravity Falls.

Wendy Kızının üssünü erzak için terk edeli uzun zaman oldu. En son gittiğinde, tüm takımı Oğulların saldırı uçakları tarafından birkaç dakika içinde indirildi. Her ne kadar diğer kadınlarıyla her etkileşimde kendine güvenen bir aura girdiyse de, mangasının bu şekilde pusuya düşürülmesinden dolayı hala suçluydu. Kaçmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu, yoksa üssün geri kalanı öğrenilirdi.

Çileden ne kadar sarsılmış olsa bile, fark edilmeden eski kentine girebileceğini hala biliyordu. Yanında eskiden kardeşine ait kıyafetler vardı ve ses değiştirme dersleri alarak erkek sesini taklit ediyordu. Tek yapması gereken bir dükkana uğrayıp yiyecek ve su alıp gitmekti. Bu kadar basit.

Orman kızıl saçlı ağır iç çekti, gözlerini kapattı, tekrar açtı ve eski evinin karşılama tabelasını geçti.

—

Wendy, gerçekte ne kadar değiştiğini görmek için kasabanın içinden geçmeye devam etti. Günümüzde erkekler tarafından işgal edilen diğer yerlerin çoğundan farklı olarak, "dişi zehiri" dışarıda tutmak için Gravity Falls'ı çevreleyen dev bir kubbe yoktu. Sonuç olarak, çevredeki alanlar ve kasabanın kendisi bir çöle dönüştü, yakınlarda bitki örtüsü ya da yeşillik yoktu.

Wendy'nin çok gördüğü şey silahlı adamlardı ... silahlı bir sürü adam. Gördüğü her adam dişlerine kadar silahlıydı, vücutlarında balistik yelekler ve saldırı tüfekleri vardı, ya arabasının önünden geçip kendi işlerine bakıyorlardı ya da öylece durup birbirleriyle konuşuyorlardı.

Bütün kasaba bir av kasabasına dönüşmüştü, çorak arazide Havva üyelerinin kaçak kadınlarını ve Kızlarını avlamaya adanmış daha küçük yerleşim yerleri. Erkeklerin standartlarına göre bile, bu

yerleri sık sık ziyaret eden adamlar hayvanlardı; çoğunlukla serbest ödül avcılarıydı, hala kızları öldürmek istiyorlardı, ancak Adem'in Oğullarının sıkı eğitim alayının sıkıntılarından hiçbirini istemiyorlardı. Şanslıyız ki Wendy, bu adamlar genelde dövüşme konusunda yetenekli değillerdi. Sadece öldürme konusunda yetenekliydi.

Kasabanın hemen her bloğunda haçlara çarpmıha gerilmiş kadınlar vardı, her geçtiklerinde üzerlerine basmak için yollarından çıkan erkeklerle kaldırımları tıkiştıran kadın cesetleri. Bu kadınlardan bazılarının derisi yırtılmış, bazıları çıplaktı. Wendy, erkeklerin kız kardeşlerine nasıl davrandığını görünce midesine bulanarak uzaklara baktı.

İleriye bakarken, bazı kadın cesetlerinin cipinin üstündeki ağaçlara asıldığını, boyunlarının ikiye katlandığını, vücutlarından çatıya kan damladığını gördü. Aklına gelebilecek en kötü yağmur gibiydi.

Sonunda gitmek istediği yere doğru bakmaya karar verdi. İleride çalıştığı eski kulübeyi uzaktan görünce rahat bir nefes aldı.

Wendy bir süredir Gizemli Kulübeyi görmemişti, ama hatırladığına göre, şimdiki hali eskisinden tamamen farklıydı; artık her yaz çalıştığı işe yaramaz tuhafıklar için ucuz bir dükkan değildi, şimdi erkek avcılar için "Cunt Catchers Mermileri ve Malzemeleri" adı verilen genel bir tedarik mağazasıydı. Wendy, eski patronu Stan Pines'in isim değişikliğinden ya da tasfiyeden sonra kasabada olabilecek başka bir şeyden sorumlu olmadığını umuyordu.

Arabasını dükkanın girişine yakın bir yere park etmiş. Verandada sallanan bir sandalyede kucağında av tüfeğiyle oturan bir adam gördü, ama görünüşe göre ona dikkat etmiyordu.

Yanıdaki yolcu koltuğundaki ceketini ve maskeyi kaptı ve taktı, kadınsı özelliklerini gizlemek için maskeyi yüzüne sardı ve büyük, esnek göğüslerini gizlemek için ceketini vücudunun etrafına sıkıştırdı.

Son zamanlarda kız olmanın en kötü yanlarından biri memelerdi, çünkü her zaman yoldaydılar ve erkekler her zaman bir kadının kılık değiştirmiş olup olmadığını görmek için onları arıyorlardı. Wendy ergenlikten geçtiğinden beri, göğüsleri daha da büyümüştü, bu da tedarik koşulları için bir erkek olarak geçmesini zorlaştırıyordu. Vücudu ona karşı çalışıyor olsa da, aşırı maço babasıyla ve kardeşleriyle geçirdiği zaman ona toplumdaki diğer erkeklerle nasıl uyum sağlayacağını öğretti. Ailesinin sahip olduğu aynı sersemlik ve erkek kibirine sahipti "Tasfiye" gerçekleştiğinde çok kötü, birinin giydiği ceketin sahibi olan iki kardeşini öldürmek zorunda kaldı.

Kıyafetlerini daha fazla düzenledi ve cipten çıktı, eski iş yerine doğru yürümeye başladı, kendine dikkat çekmemek için aşağıya baktı. Verandadaki sallanan sandalyedeki adamın onu fark etmediğini umuyordu. Kapıyı açtı ve içeri girdi.

Wendy'nin dükkana girerken ilk fark ettiği şey tezgahın gelen bir bıçağın yüksek sesle keskinleştirilmesiydi. Tezgahdaki çalışan bıçağı bir tür taş üzerine taşıyordu, sıkılmış, sırlanmış bir bakışla aşağıya bakıyordu, sanki yapacak başka bir şey olmadığı için yapıyormuş gibi. Ona baktı ve selamlamak için başını salladı. Başını ona salladı ve odanın geri kalanını tezgahın etrafında görünce hemen nefes nefese kaldı.

Dükkanın her yerinde kadın vücudu parçaları vardı; arka duvarda, direnmeye ya da tasfiyeden kaçmaya çalışan çeşitli kız türlerinden koparılmış haşlanmış kadın derisi asılıydı. Farklı kızlardan gelen göğüs çiftleri karşı duvardaki manto parçalarına asılmış, diğer kızların kışları ve amcıkları soluna asılmıştı. Mantoların altında göğüslerden yapılmış aksesuar çantaları, kadın derilerinden yapılmış abajurlar, kızların meme uçlarından yapılmış kemerler vardı ... Tüm oda kadınların kalıntılarıyla doluydu ve herhangi bir erkek için bu bir rüya gerçek olurdu, ama Wendy için? Kusmak istemesine neden oldu.

Tezgahtaki çalışan yüzündeki dehşetli ifadeyi görmeden önce aşağıya baktı ve mağazanın arkasına koştu, burada yiyecek ve mühimmat gibi mağazadaki birkaç normal şeyi satıyorlardı.

Wendy elma ve muz, biraz cips, yeni bir soğutma ünitesinden birkaç paket et ve biraz su gibi birkaç şey seçti. 10 Kızdan oluşan bir grubu beslemek her zaman kolay bir iş olmasa da, yeterince rasyon yapabiliyorlarsa, birkaç hafta boyunca yeterli yiyecek ve malzeme vardı. Tüm üs için tedarik işlerini yapmadığı için mutluymuştu, bu bir kabus gibi gözükürdü.

Erkeklerin çoğunluğunun yaşadığı kubbeli şehirlerin bu kadar uzak olduğu zamanlarda bu kadar taze yiyeceklerin nasıl bu yerlere bile çıkabileceğini hep merak ederdi. Onları Adem'in oğullarının askeri üslerinden de almadılar. Kubbeli şehirlerin, klonlama teknolojisini ve sihirli bir şekilde suyla gıdaya dönüşen kristalize gücü kullanarak temizlemeden önce satın aldığı aynı yiyeceği yapan kendi çiftlikleri ve fabrikaları olduğu öğretildi. Buna gerçekten inanmadı, ama sonra tekrar doğrulayamadı. Kubbeli bir şehre daha önce hiç kadın girmemişti. Ve muhtemelen bir süreliğine de yapmazlar.

İçeri girdiği kapıdan gelen derin, hırıltılı sesleri duyunca düşünce treni durdu. Hepsi bir şeye gülüyor ve alay ediyorlardı, sırtlarını sıvazlıyorlardı ve her yerde iğrenç davranıyorlardı. Erkekleri analiz etmek için bakkallarını seçmesinden bir anlığına başını kaldırdı.

Yaklaşık 4 kişiydiler, hepsi kaslı ve fit, kevlar ve kurşun geçirmez yelek giyiyorlardı, daha fazla cephaneye torbasıyla sayabiliyordu. İkisinde ayaklarının dibinde çivili çizmeler vardı, diğer ikisinde de dövme vardı ve kadınların yarıya indirildiğini tasvir ediyordu. Hepsi üzerinde Adem Oğulları'nın sembolü olan bir kolye takıyorlardı, kadın cinsiyet sembolünün çılgın bir versiyonu, aşağı doğru işaret eden bir ok ve üzerinde bir artı işaretine benzeyen bir daire vardı.

Birbirleriyle konuşmaya başladılar, Wendy kendine daha fazla dikkat çekmemek için hızla yiyecek bölümüne bakıyordu.

"O pembe saçlı kaltağı daha önce yakalamak için iyi iş çıkardın, D. Daha önce hiç bu kadar çılgın atan bir amcık duymadım!" adamlardan biri elinde olan bir biradan bir yudum alarak dedi. O da Oğulların sembolü olan bir şapka takıyordu.

'D' ya da konuştuğu adam, kendi kendine kıkırdadı. "Teşekkürler. Elimden geleni yaptım."

Gözünün üzerinde yara izi olan adamlardan bir diğeri yorumuna güldü. "Sen en iyisisin, hepimizden daha iyisin dostum. Bu yüzden patron sensin."

D gülümsedi. "Evet, sanırım. Pekala, tekrar stoklayalım ve birkaç saat daha ava dönelim, bundan sonra bir gece diyelim."

Bu adamlarla daha fazla dükkanda olmak istemedi. İstedığının geri kalanını aldı ve tezgaha koştu, dikkatlice hiçbir şey düşürmedi ya da mağazadaki diğer erkeklerle göz teması kurmadı. Bütün eşyalarını tezgaha koydu.

"Bugünlük bu kadar mı efendim?" çalışan yüzünde sıkılmış bir bakışla söyledi. Wendy hala yüzünün çoğunu gizleyen maskesiyle ona baktı.

"Evet, işte bu kadar." Wendy toplayabileceği en iyi erkeksi sesle söyledi. Böyle durumlar için erkek sesini uyguluyordu ve en iyisi olmasa da, sesini boğan maske kesinlikle kadınsı özelliklerini gizlemeye yardımcı oldu.

Çalışan başını salladı ve satın aldığı tüm eşyaları taramaya başladı. Wendy sabırla tezgaha bakarken işini bitirmesini beklerken, solundaki tezgaha doğru yürüyen bir çift ayak sesi daha hissedebiliyordu. Yanındaki tezgahın üzerine başka bir çanta dolusu eşya yığıldığını gördü, hemen arkasından derin bir ses geliyordu.

"Benim için de bu kadar, teşekkürler."

Wendy'nin saçının arkasındaki saçlar ayağa kalktı. Ter, hemen yanında duran adamı görmek için bakarken başının yanından yavaşça yüzüne doğru akmaya başladı.

Dipper Pines'ti. Yıllar önce bir yaz ona çarpılan çocuk, kız kardeşiyle birlikte dünyayı kurtarmaya yardım eden çocuk. Hala küçüklüğünden beri giydiği aynı Pinetree şapkasını takıyordu, ama şimdi daha kaslıydı, yüzünün dibinde beş 'o' saat gölgesi vardı. Ayrıca, bir kolunda kadınları ikiye bölen dev canavarları tasvir eden dövmeleleri vardı, bir kadın büyük göğüsleri tarafından çekildi ve diğerinde kan sıçradı.

Sonra olanlar kontrol edemediği bir şeydi. Nedense ağzından sızan tek kelimeyi durduramadı, normal tonunu örten hiçbir erkek sesi yoktu.

"Dipper?"

Dipper ona baktı ve şimdi ikisi de birbirlerine bakarken hemen yüzüne şok bir bakış attı.

"Wendy?"

Her ikisi de başka bir şey söyleyemeden önce, bir el Wendy'nin kafasının arkasını tuttu ve yüzünü tezgahın içine kırdı ve bilincini hızla kaybettiği için her şeyin kararmasına neden oldu.

. ---

Yavaş yavaş yaşayanlar diyarına geri dönmeye başladığında, Wendy birden fazla sesin birbiri üzerine bağırdığını duyabiliyordu. Gözlerini açmaya başladı ağrı hissetmeye başladı. Çevresini gözlemlemeye çalıştı; Bir tür minibüs gibi görünen şeyin arkasındaydı. Onun soğukkanlılığını yeniden kazanmak için çalıştı gibi, erkekler konuşmayı duydu.

"O amcığı tanıyor musun, D?"

"evet. Küçükken ona karşı hala bir şeyler vardı. Görünüşe göre hala her zamanki gibi seksi."

Konuştuğu adam sırttı. "Oh, seksi iyi. Onunla işimiz bittiğinde daha da seksi olacak."

Bu, Wendy'nin derin bir uykuya dalmadan önce duyduğu son şeydi.

Wendy'nin gözleri bir anda yukarı fırladı, vücudunu bacaklarının arasına sokan sıcak, acı verici bir yıldırım sarsıntısı hissetti. Başını yukarı kaldırırken acı içinde çığlık attı, önünde ve çevresinde olup bitenlerden dehşete düştü.

Adem'in Oğullarının askerleri ve serbest avcılarının vücudunun etrafında toplanmış, tamamen çıplak ve bir tür tahta tahtaya çivilenmiş, vücudunu ortaya çıkarmaya zorlayan bir kombinasyonu vardı. Sadece askerler ve avcılar değil, belki de neredeyse bin kişiden oluşan büyük bir kalabalık onlardan daha alçaktı, bu da Wendy ve adamların bir çeşit sahnede oldukları anlamına geliyordu. Şu anda onu uyandıran adamların hemen arkasında da dahil olmak üzere her yönden gelen çığlıkları, alayları ve çığlıkları duyabiliyordu.

"Femoid uyanmış gibi görünüyor, çocuklar." adamlardan biri, Wendy'nin çıplak amından sığır itine benzeyen şeyi çıkarırken diyor.

Kalabalığın tezahüratı, kızın uyandığını gördüklerinde daha fazla patladı, vücut denizindeki tüm erkekler gözlerinde aç ölüm ve yıkım bakışlarıyla.

Erkekler, ellerine ve ayaklarına yapışan turnaklardan bir tür özgürlük elde etmek için çılgınca başını çırparken Wendy'ye baktılar, ama her hareket ettiğinde biraz daha fazla acı çekti. Önündeki adamlar gösteriye güldüler.

"Sudan çıkmış bir balık gibi!" kadın meme uçları gibi görünen şeyden yapılmış bir kolyeli bir adam haykırdı.

Etrafındaki diğer erkekler, daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle çığlık atarken gülmeye devam etti ve herhangi bir kızın durumunda ona yardım etmesini sağlamaya çalıştı.

"Bu kadar yeter."

Sahnede ve kalabalığın içindeki adamlar hemen sustukça, bölgede gürleyen bir ses yankılandı. O kadar sessizleşti ki bir iğne sesi duyuldu.

Altın astarlı siyah ve kırmızı elbiseli bir adam sahnenin önüne yürüdü. Yüzü gizlenmişti ama yanında herkesi susturmak için kullandığı mikrofonu da getirmişti. Konuşma başladı.

"Bugün kardeşliğimiz için şanlı bir gün. Bir kez daha aramızda başka bir dişi parazit daha yakaladık ve sonuç olarak bizi iğrenç kovanının bulunduğu yere götürdü."

Kalabalıktaki adamlar bu habere tekrar tezahürat yapmaya başladılar, çünkü Wendy'nin kendisi korktu ve ne hakkında konuştuğu konusunda kafası karışmıştı. Devam etti.

"Havva'nın Kızları üssünün dışında konuşlanmış, bir an önce içerideki amcıklara saldırmaya ve öldürmeye hazır beş bin askerimiz var. Tek yapmam gereken saldırıdan sorumlu kaptanı çağırmak ve dişi dediğimiz iblislerin daha fazlası Bahçeden silindikçe Tanrı'nın kendisi yatıştırılacak."

Erkekler kutlamaya devam ederken, kukuletalı figür, ne olacağı konusunda mutlak bir korku içinde titreyen Wendy'ye doğru yürüdü.

"Ve hepsi senin yüzünden, Wendy."

Figür yüzünü gizleyen kaputu indirdi. Yine Dipper'di. Kalabalık kendi aralarında konuşmaya başladığında mikrofonu yere düşürdü.

Wendy kalbinin bıçaklandığını hissetti. Nereden başlayacağını bile bilmiyordu; Olup bitenlerin fiziksel, duygusal ve zihinsel acısı onun gibi bir oduncu için bile çok fazlaydı.

Bir soru söylemeye çalıştı. "D-Dipper? Neden? Nasıl?"

Dipper, parmağını parmaklamaya başladığında ona sırtıttı ve parmaklarını şiddetle onu kedi içine itti. İnemeye devam etmeye çalıştı, ama boşuna, bir zamanlar ona çarpılan çocuk tekrar konuşmaya başladığında başladı.

"Tanrım, seni bu kadar zayıf, bu kadar mağlup görmenin ne kadar şaşırtıcı olduğunu hayal bile edemezsin. O zamanlar bana hiç şans bile vermedin."

Onun ilerlemelerinden kurtulmaya çalışırken göğüslerini okşamaya başladığında parmaklarını bağladı."Siz amcıkların sorunu bu. Biz erkekler son milyonlarca yıldır size her şeyi verdik ve karşılığında yapmanız gereken tek şey bizimle seks yapmaktı. Ve bunu o kadar uzun süre yapmak zorunda bile değildin! Ta ki Tanrı senin işe yaramaz olduğunu düşünene kadar, o zaman seni dışarı atıp ütöpik bir insanlığa geçecektik. Ama siz inekler Yeryüzünde yürümeye devam ettiğiniz için bakın ona ne oldu."

"A-ama Dipper, ben değildi-"

Wendy'nin cümlesi yüzüne sert bir şaplakla kesildi.

"Kapa çeneni kaltak. Hala her zamanki gibi kendini beğeniyorsun. Ama endişelenme, bunu zamanla değiştireceğiz."

Dipper elini Wendy'nin memelerinden ve amından çıkardı ve mikrofonu aldı. Kalabalığın hemen önünde durmaya devam etti.

"Kesinlikle bu domuzu öldürecez fakat ilk kim sikmek ister ?"

Kalabalık bir çılgınlığa dönüşmeye başladı, sahnede ve kalabalığın içindeki adamların hepsi Wendy'nin vücudunun önünde bir çizgi oluşturdu. Sıradaki erkeklerin pantolonundan o kadar çok sik çıkıyordu, onları olduğu yerden sayamıyordu bile.

Dipper, eski çocukluk aşkının önündeki adamlar dizisindeki el işçiliğine hayran kaldı. Düşündüğüm şey "bu. Ekranı indirin!"

Dipper kötü bir sırtıttı taktı. "Saldırımı başlat, Kaptan."

Oğullar kadın dolu üsse atağa başladı televizyon ekranından silah sesleri patladı, tank droneleri kampı havaya uçurmaya başladığında kamera yayınından çığlıklar ve çığlıklar duyuldu. Kameradaki asker, üsse doğru koştu, bazı kadın isyancıları boynundan bıçakladı ve diğerlerini saldırı tüfeğiyle vurdu. Her cinayet Wendy'nin yüzünün önünde yayınlandı, dehşete düşmüş bir ifade onu geride bıraktı. Dipper, Wendy'nin hemen yanındaki yüzünü dürttü.

"Şöyle olacak, Wendy. Bu adamların hepsi, benim adamlarım, tanıdığınız diğer tüm kızların gözünüzün önünde öldürülmesini izlerken sizi becerecekler. Sonra seninle ne yapacağımızı bulacağız."

Dipper şimdi ağlayan genç kadından başını kaldırdı ve dik erkek çizgisine işaret etti.

"eee, Beyler!"

Wendy, bazıları yaraklarını koparmaya zorlarken, diğerleri etrafta dolaşp ağzını doldurmaya karar verdi. penislerini şiddetli bir şekilde pompalamaya başladılar, yüzündeki horozun içine çığlık attı, göğüslerinden birinde bıçak yarası hissederken gözyaşları gözlerinden aşağı akıyordu.

Ona tecavüz eden adamların denizinde, içlerinden biri göğüslerini kesmeye başladı. Sol göğsünü kesmeye başladığında meme ucunu tuttu, boğuk çığlıkları, bir adam sadece iki kişiyle yer değiştirmek üzere penisini ağzından çıkardığında yoğunlaştı.

Adam memesini başarılı bir şekilde kesti, kaburgalarındaki açık yaradan kan döküldü, deliğine nüfuz eden adam dışarı çıktı ve başka biriyle yer değiştirdi, , daha büyük ile. Sürekli içeri ve dışarı pompaladı, yüksek sesle sızlandı, adam göğüslerini kesmeye başladı. Wendy, tüm vücudu bir acı ve zevk fırtınasında uyarıldıkça daha fazla çığlık attı.

Gözlerinin önünde görebildiği tek şey, ağzına girip çıkan iki penisin yanı sıra üstündeki ekrandan gelen kanlı görüntüler ve patlamalardı. Döktüğü tüm gözyaşlarından gözleri kan gölüne dönmeye başladı. Kendinden geçmek istedi. Ölmek istiyordu. Ama yapamadı.

Diğer memesi, dikkatlice zorlanan bir çabadan sonra nihayet ondan koptu. Wendy, sonuncusu gittikten hemen sonra ağzına başka bir penis girene kadar çığlık attı.

Her iki dakikada bir, bir adam deliklerini doldurmak için diğerinin yerini aldı, Wendy'nin vajinasından sızan meni ve kan sadece tekrar tekrar başka bir et çubuğuyla doldurulmak için. Her nasılsa, erkekler deliklerinin her birine iki penis sokmayı başardılar, aynı anda içinde 4 penis vardı. Diğer beş adam, göğüslerinin bebek hamuruyla birlikte olduğu kesilmiş delikleri doldurarak kendilerini yanlarına doğru okşamaya başladı.

Dipper'in sesi, Wendy'nin yarı canlı bedeninde bir şans elde etmek için bekleyen adamların arkasından mikrofondan konuşmaya başladığında bölgede yankılandı

“Buna alışmalısın, Wendy! Gravity Falls'a ilk geldiğimde sekiz erkek arkadaşın yok muydu senin?”

Wendy'nin duyduğu tek şey Dipper'in gülüşü, yukarıdaki ekrandan daha fazla çığlık ve kendinden geçerken daha fazla erkek inliyor ve bağırıyordu.

Wendy yavaş yavaş kendine geldi, vücudundan sızan sperm toplarının üzerine sıçradığını hissetti. Şimdi yukarı doğru uzanıyordu, uzuvlarındaki tırnaklardan gelen ağrı ve gözleri yavaşça açılmaya başlarken meni öksürmeye başladığında göğüslerinin artık gittiği iki boş delik. Neredeyse hiçbir şey göremiyordu, ama birbirlerine bağırarak erkek seslerinin tanıdık sesini duydu.

Sonunda neler olup bittiğine net bir şekilde bakmayı başardığında, bir platforma yükseldiğini fark etti; daha önce çivilendiği aynı platform, ancak platformun alt kısmı yere itilirken kolları ve bacakları sonuna kadar uzatıldı. Çarmıha gerilmiş gibiydi.

Adamlar, Dipper'dan gelen sesle tekrar sustuklarında uyandığını fark ettiler.

"Görünüşe göre onur konuşumuz nihayet küçük uykusundan uyanmış!" alay etti, kendisinin ve oğulların onun üzerine koyduğu el işlerine hayran kaldı.

"Hey Wendy, bak ne buldum!"

Wendy Dipper'a baktı, elinde bir şey tutuyordu, alttan kırmızı sıvı sızıyordu, üst kısmı ise mor çizgili koyu kahverengi bir tonda.

Tambry'nin kafasıydı.

Wendy onu görünce dehşete düştü - o zaman en iyi arkadaşının kafası eski çocukluk arkadaşının elinde. Saçlarından başını tutan, kan, akmaya devam etmekte, taze bir cinayet olduğuna işaret etti.

Dipper güldü. "Adamım, o bir savaşıydı. Hatırladığım kadarıyla bu aptal amcık sürekli telefonundaydı, bu şekilde dolaşmayı nereden öğrendi bilmiyorum. Kafasını ve göğüslerini evdeki duvarıma asmak için sabırsızlanıyorum."

Wendy, çıkmazının farkına giderek daha fazla hıçkırdı. Kaybetti. Arkadaşları ölmüştü. Üssü yok oldu. Ölmek üzere olan oydu. Kadınlar kaybetmişti. Tekrar.

Dipper, yüzünde bok yemiş bir sırıtısla ağlayan kıza baktı. "Ahhh, üzülme, Wendy. Çok yakında cehennemdeki şeytan arkadaşlarına katılacaksınız."

Çarmıha döndü ve çarmıhın her iki tarafında duran iki adama baktı, ikisi de ellerinde meşaleler yaktı. Adamlar meşaleleri çarmıh'a götürdüler ve altını ateşe verdiler.

Wendy, alevin ona yaklaşıp yaklaşmaya başladığını fark etti, umutsuzca son saniyede kendini serbest bırakıp bırakamayacağını görmek için gittikçe daha fazla mücadele etmeye çalıştı. Ateş ayaklarının dibine yayıldı ve onları ateşli bir ısı topuyla ateşledi. Wendy hayatında sahip olduğu en yüksek sesle çığlık attı, ateş göğsüne ve kollarına ulaştığında acı verici bir acı içinde ağladı ve ağladı, onları bir kömüre yaktı, sadece yüzü vücudunun etkilenmemiş tek kısmı kaldı.

Dipper, eski tutkusu ölmek üzereyken kalabalığa döndü ve birlikleriyle bir kez daha konuştu. "Tanrı'nın nefretinin alevleri sizi günahlarınızdan arındırsın. Geldiğiniz yerden, kız kardeşlerinize ateş çukurlarında tekrar katılacaksınız."

Wendy'nin yüzü alevler içinde yanıyordu, hayatı gözlerinin önünde yanıp söniyordu, kaçınılmaz olarak vücudunun geri kalanıyla birlikte yanmadan önce. Gözlerindeki ışık sönmeden önce gördüğü son şey, "kadın" adı verilen başka bir kanserli tümörün dünyasını iyileştirmenin başarısını kutlayan tezahürat yapan bir erkek kalabalığıydı.

not:bu yazı "THE SCREWFLY STORIES - CHAPTER 1 - BACK TO FALLS (WENDY CORDUROY)" hikayesinin çevirisidir.

kaynak:<https://boards.guro.cx/lit/koko.php?res=15080>